

Forfatter: Rosenkrantz, Niels

Titel: BREV TIL: Frederik Christian 2. FRA: Rosenkrantz, Niels (1812-03-14)

Citation: Rosenkrantz, Niels: "BREV TIL: Frederik Christian 2. FRA: Rosenkrantz, Niels (1812-03-14)", i *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid*, C. A. Reitzels, s. 38. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207868-000-shoot-L002207868000038.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Rosenkranz til Hertugen af Aug.
Kjøbenhavn den 14 Marts 1812.*

Jeg har ilet med at bringe til Kongens Kundskab det Brev, som Deres Durchlaughtighed har værdiget at tilskrive mig under den 3die d. M. De syntes at erkjende i det foregaaende Brev, som De havde beæret mig med om den samme Sag, at Hans Majestæt havde den Hensigt at lade foretage ved sin Minister i Paris de meest passende Skridt for at tilveiebringe de Oplysninger, som de ønskede at erholde med Hensyn til den Underretning, der var Dem givet fra Stokholm. Kongens Hensigter ere stedse de samme. Følgelig er det bleven paalagt Hans Excellence Hr. Walterstorff at anstille de Undersøgelser, som han maatte ansee for meest hensigtsmæssige. Men saavel fordi de meddeelte Kjendsgjæringer vare saa uendelig usikre, som fordi jeg havde anmeldt for denne Minister, at Deres Durchlaughtighed udentvivl vilde blive forsynet med mere bestemte Oplysninger gjennem Deres Correspondenter i Stokholm, har Herr Walterstorff endnu ikke kunnet foretage noget afgjørende Skridt.

Da nu alt Haab om at erholde de fornødne Oplysninger ad denne Vei er Deres Durchlaughtighed berøvet ved Kronprindsen af Sverrigs Svar, saa overdrager jeg idag efter Kongens Befaling Herr Walterstorff at henvende sig til den franske Regjering s. 39og begjere de nødvendige Undersøgelser anstillede for at erfare, om der findes Spor til, at den Bekjendelse, hvorom man har behaget at give Deres Durchlaughtighed Underretning, nogensinde har existeret.

Jeg skal ikke tillade mig at forudsige Udfaldet. Men jeg kan ikke andet end beklage, at man har grebet denne Leilighed til at forstyrre Deres Durchlaughtigheds Ro ved en Beretning, for hvilken man ikke kan give nogen Grund og som man meget med Urette synes at tillægge meget liden Betydenhed efter at have givet den.

Jeg har den Ære med den dybeste Respect .